

Greiður Mjøltnirsigur

Flogbóltur: Kvinnurnar hjá ÍF kláraðu ikki tað, sum menninir kláraðu, men kortini sær tað ikki so svart út hjá teimum

SVEINUR TRÓNDARSON

Meistararnir úr Mjøltni fingu sigurin við sær aftur úr Kambsdali púra sum vantað.

Mjøltnir vann ein greiðan 2-0 sigur á ÍF, men hóast úrslitið talar fyri seg, so er eingin orsök hjá ÍF at missa móti, tí tað sær als ikki so svart út hjá teimum.

Mjøltnir effektivari

Tað, sum í veruleikanum var munurin hetta kvøldið var, at Mjøltnirkvinnurnar vóru munandi meira effektivar enn ÍF kvinnurnar vóru tað.

Álopið hjá ÍF er heldur enn ikki einstátt sum tað sær út nú, tí tað er stórt sæð bara Helen á Lakjuni, sum ger burtur av sær við netið, og tað verður ov lætt hjá mótstøðuliðnum at byrgja upp fyri.

Ikki tí, onkur av hinum kvinnunum á ÍF liðnum hava hug at sláa, men tað tykist sum eru tær bangnar fyrri onkrum. Tær tora ikki at smekka til tá tær skulu, og tískil kemur bólturin ofta uppafur.

Tað er ikki ein gongd leið at halda á soleiðis, men sum tað sær út, so hevur liðið nakað at byggja víðari upp á.

Mjøltnir harafturimóti fer beint á málið. Eingin ivi er um hvør ætlar sær stigini, tí tær smekka til hjá hvønn tann einasta bólt.

Hetta gevur fleiri stig, og serliga tá mótstøðuliðið er eitt sindur veikt í trúnni, sum til dømis ÍF var tað sunnudagin.

Lættur sigur

Tá alt kemur til alt, og

árið í ár verður uppgjørt, so fara Mjøltnirkvinnurnar ikki at minnanst henda dystin sum tann hardasta á árinum.

Hóast ÍF kvinnurnar royndu av øllum alvi, so var tað í sær sjálvum ein dystur ímóti yvirmaktini.

Fyrri hálvleikur vardi eitt ílt av einum hálvum tíma, og tað var skjótt at sjággja, at Mjøltnir var betra liðið.

Tær vunnu fyrsta sett 21-8 og næsta 21-12. Við hesum báðum var fyrri hálvleikur heima, og grunðin til sigurin var lögð.

Annar hálvleikur var eitt sindur javnari, hóast munurin var stórir.

ÍF kom eitt sindur betri við, men tað var verri enn so nóg mikið til at skala Mjøltnir.

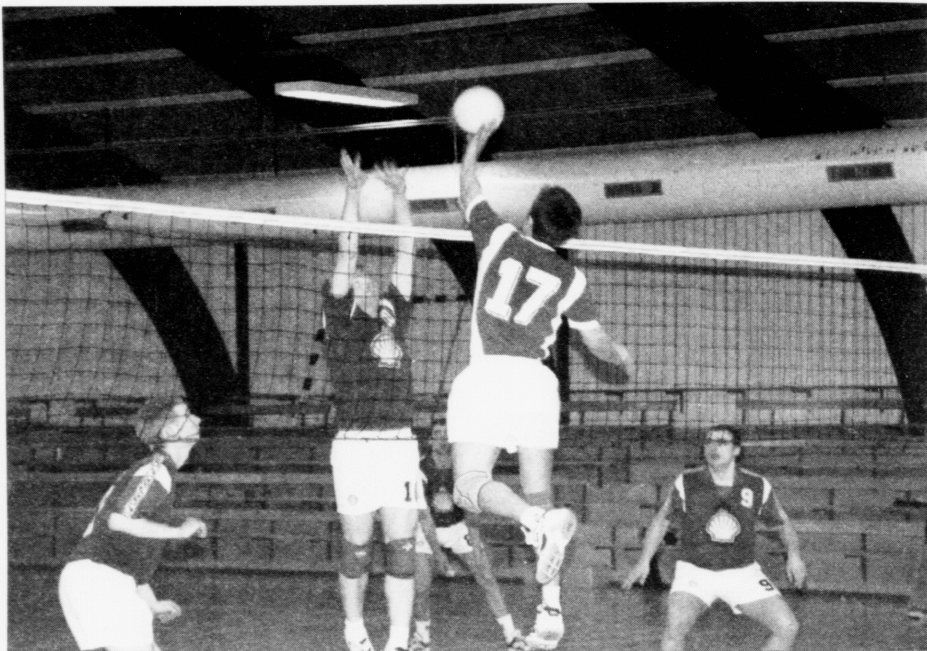
Sum nevnt var tað næstan bara Helen á Lakjuni, sum tað var bit í á ÍF liðnum, og tað kom serliga væl til sjóndar í triðja setti.

Hon var aftanfyrri meðan Mjøltnir uppbygd sær greiða leiðslu upp á 12-5.

Tá hon kom fram til netið royndi hon at slá frá sær, og áðrenn langt var frálíðið var javnt 12-12.

Henda støða helt kortini ikki leingi, tí haðani helt Mjøltnir beina kós móti sigrinum.

Tær vunnu setti 21-14. Hóast tap sunnudagin, so eiga ÍF kvinnurnar at venja málráttá við teimum veikleikum sum eru staðfestir á liðnum. Gera tær tað, so kann ÍF liðið gerast gott - nógv betri enn tað er í dag.

Kenneth Neshamar spældi ein finan dyst fyri ÍF. Her lobbar hann upp um Trygva hjá Mjøltni meðan John og Bogi standa og hyggja. Hóast Trygvi toyggir seg í hvørjari lykkju gjørdust hann og Mjøltnir ov stuttir

Mjøltnir tiknir á bóli

Flogbóltur: Hóast eingin hevur roknað við ÍF í ár, so vístu teir, at teir altíð eru vandamiklir. Sunnudagin sendu teir Mjøltnir um Leirvíksfjørð aftur við einum ósigri, sum sjálvt ikki klaksvíkingar høvdu roknað við

SVEINUR TRÓNDARSON

Tað er ikki ov nógv sagt, at tað var púra óvantað, at Mjøltnir tapti sunnudagin á Kambsdali.

Mjøltnir hevur fingið góðan styrk í jugoslaviska venjaranum Borko Ilic, men sjálvt tað var ikki nóg mikið til sigur móti ÍF.

Fuglfirðingarnir vóru til dystin fús, og eins og SI gjørdi tað móti Fram í Havn, gjørdi teir á sama hátt móti Mjøltnir á heimavølli.

Tær vunnu eitt sett, ein lítlan »tie-break« og ein stóran »tie-break«, og við tí var sigurin í hús.

Men á veg móti sigrinum rendu teir seg inn í tveir dundrandi settósigar.

Gestir best frá byrjan

Sum vantað vóru tað gestirnir, sum komu best frá byrjan. Mjøltnir dugdi væl at spreidda spæli soleiðis at ÍF verjan hevði meiri enn trupult at finna út av hvar bólturin fór.

Leiðslan hjá Mjøltni var ongantið hót og ein av orsökunum var, at Bogi fekk Trygva við í álopsspæli hjá Mjøltni, og tað var hann ikki so nógv í dystinum móti Fleyr.

Settið endaði við sigri til Mjøltnir, sum vann 21-15.

Nú var ventandi, at Mjøltnir fór at halda dampin uppi, men soleiðis skuldi ikki ganga.

Fuglfirðingar vildu hava eitt orð at siga og teir spentu seg av álvara út í øðrum setti.

Teir fingu fatur á álopsspælinum hjá Mjøltni, sum gjørdist alt meira tannleyst.

Venjarin misti flogið eina løtu, og tá John Syderbø ikki fekk tað ígjøgnum, sum hann skuldi, so gjørdist trupult hjá Mjøltni.

Tað skal tó sigast, at John leikti nógv betri sunnudagin enn hann gjørdi seinasta vikuskifti.

Álopið hjá fuglfirðingum fór at virka betri enn áður, og serliga Kenneth Neshamar og Bartal Eliassen vóru knáir.

Fuglfirðingar vunnu við júst sama muni sum klaksvíkingar høvdu gjørt beint framanundan og so mátti ein lítill »tie-breakari« til fyri at avgera setti.

Hann vann ÍF púra óvantað 7-5, og nú bráðliga vendi alt á hendi.

Mjøltnir kom aftur

Men, sum so ofta tá Mjøltnir er annar parturin í slíkum dysti, so var at leggja á annan bógv, og tað var júst tað teir gjørdi.

Klaksvíkingarnir vildu vísa, at tað var av tilvild, at høvdu tapt fyrra hálvleik, og teir koyrdu á motorin.

Tað hjálpti eisini ein heil-an hóp.

Venjarin vaknaði aftur úr dvala og hann hamraði nakrar bóltar í gólvíð.

Trygvi kom aftur inn í spælið og saman við Hjalta, sum royndi sítt, gav tað Mjøltnir avgjordan fyrimun.

Hjá fuglfirðingum var einki at gera. Bóltarnir fuku um oyruni á teimum, og líkamikið hvat teir gjørdi fingur teir ikki fatur á einum teirra.

Tað var stórt sæð bara tá Mjøltnir gjørdi feilir, at ÍF fekk stig í triðja og fjórða setti, og tí endaðu tey bæði við lemjandi ósigri til fuglfirðingar.

Settúrlit sum 21-7 og 21-9 siga so mikið sum, at tað hevur verið meiri enn greiður munur á liðum, og tað var tað eisini. Tað var í veruleikanum klassamunur á liðnum hesa løtuna, og tað var Mjøltnir sum var tað betra liðið.

Óg so hinvegin

Aftaná lítlan steðg fóru liðini aftur í gongd, og í byrjanini sá alt út til at ganga »sum tað átti«.

Mjøltnir var omaná og gjørdi stórt sæð sum tað passaði teimum, og áðrenn ÍF vísti av var Mjøltnir framanfyrri 8-3.

Hetta var støðan tá liðini skiftu síðu, og satt at siga vantaðu tey flestu, at hetta eisini var endin á ÍF sunnudagin.

Men, so vendi grindin enn einaferð.

Við Bartali Eliassen sum undangongumanni og bardagafyrmynd fóru fuglfirð-

ingar í holt við at berja seg inn aftur á Mjøltnir.

Spakuliga gekk, men sum orðatakíð sigur: »Fram kemur hann í hólva fer!«.

Óg mín sann um liðini bæði ikki fingur tann lögna veruleika at sanna, at dysturin er ikki avgjórður fyrr enn dómarin hevur brúkslað fyri seinastu ferð.

ÍF misti ikki móti, men bardist mannliga, og hóast klaksvíkingar høvdu matchbólt, so hildu teir á.

Tað gav eisini úrslit. Eftir lítlan løtu høvdu teir javnað til 15-15 og lítla løtu seinna høvdu teir tikið øll á bóli, tí teir høvdu vunnið 18-16.

Sigurin var heima, og smilini - fuglfjarðasmilini - vóru stór.

Eingir dómarar

Tað, sum kortini sermerkti henda dystin var, at eingir dómarar møttu til dystin.

Fleyr b var sett at døma, men teir møttu ikki og søgdu heldur ikki frá, at teir ikki komu.

Slík gerð er meiri enn óheppin, og eigur avgjørt ikki at henda.

At dysturin var leiktur kortini var av vælvild frá tveimum áskoðarum, sum hildu seg til at døma ístaðin, og tað er ov vánaligt tá vit hava í huga, at tað er meistaraðeldin vit tosa um.

Skammi tykkum í Fleyr b, og taki tykkum sama til eina aðruferð.